

sige, at han for sine Børns og Børnebørns Skyld vilde stille Ændringsforslag til Sagens anden Behandling. Jeg antager, at hvis det ærede Medlems Børn og Børnebørn ville slaa efter i Tillæg B. og se, hvad det ærede Medlem foreslog i Fjor, og saa sammenligne det med, hvad det ærede Medlem har sagt i Dag, ville de sige: Hvad gik der dog af Fader og Bedstefader?

N. Andersen: Jeg vil sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), at det kan han ganske roligt overlade til mig at afgøre med mine Børn og Børnebørn. Det behøver det ærede Medlem ikke at tage sig en Døjt af. I øvrigt var der ikke nogen anden Uoverensstemmelse mellem, hvad jeg foreslog i Fjor, og hvad jeg vil foreslaa i Aar, end den, at jeg nu ser, vi ere ved det yderste, og at jeg nu maa tage det sidste Skridt, som er muligt for mig at tage. Det er en meget rigtig Fremgangsmaade.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at Ministeren ikke behøver at være saa omhyggelig for at understrege min Udtalelse. Den skal jeg staa ved til enhver Tid. Den højtærede Minister behøver ikke at være bange for, at jeg skal løbe fra det. Den højtærede Minister har ikke Ret til at kalde mig til Regnskab eller overhovedet at kalde det nuværende Højre til Regnskab for, hvad der er passeret for 30—40 Aar siden under det den Gang værende Højre. (Afbrydelse.) Det var vel omtrent 1870, at man rejste denne Sag. Det er altsaa henimod 40 Aar siden. Hvad der den Gang blev svaret af Højre, have vi intet Ansvar for i Dag. Men jeg antager, at den højtærede Minister selv med hans uhyre Begejstring for det udmærkede Forslag, der nu ligger paa Tingets Bord, dog vil erkende — det bliver han nødt til —, at det Forslag, der fra Højre efter Fællesudvalget i Fjor blev forelagt for Tingene, var af en saadan Beskaffenhed, at det ikke kunde fejtes til Side blot med et rask Ord. Det var en saadan Forbedring, at jeg tror, den nok skal blive anerkendt ikke blot af os, men ogsaa af den højtærede Minister og hans Meningsfæller.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det ærede Medlem behøver ikke at tale

om Højre for 20—30 Aar siden. Vi have hørt det samme Svar fra Højre alle Aarene igennem, og jeg skal minde det ærede Medlem om, at i Samlingen 1900—01 stod det ærede Medlem selv og tog Afstand fra Højres egen Indenrigsminister. Da forekom det Højre, at Højres egen Indenrigsminister var for velvillig i sine Udtalelser overfor Venstre. Saa sagde det ærede Medlem sluttelig noget om Højres Forslag i Fjor. Jeg har gentagne Gange baade i Fjor og ogsaa her i Dag omtalt dette som en Imødekommen. Men samtidig har jeg betonet, at der var det ejendommelige ved denne Imødekommen, at Højre bestandig har opstillet Forslag, om hvilke Partiet paa det Tidspunkt, de opstilledes, har vidst, at Regeringen og Folketinget ikke kunde acceptere dem, og at der altsaa ikke i dem laa nogen Mulighed for en Løsning.

N. Andersen: Den sidste Passus forstaar jeg slet ikke. Hvem skulde forbyde Højre at opstille et Forslag? Skulde det kunne forbydes, alene fordi man havde Tanke om, at det ikke behagede den højtærede Minister og hans Venner? Hvis man skulde være under den Censur, nære den Slags Betæneligheder, var det meget bedre at gaa hjem. Nej, den højtærede Minister maa finde sig i, at man opstiller de Forslag, man anser for forsvarlige og hensigtsmæssige, ganske efter eget Skøn, uanset om de behage den højtærede Minister eller ikke.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Forinden jeg slutter Mødet, vil jeg bede ærede Medlemmer om at blive tilbage en Tid efter Mødets Slutning.

Mødet er hævet, og jeg skal angive Dagsordenen for næste Møde, som holdes i Morgen Kl. 1. Dagsordenen er da:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om kommunale Valg.

Mødet hævet Kl. 4⁵.